

моята наука заради тебе! Болниятъ си казва: да не бѣха моитѣ пари, азъ зная, какво щѣше да сторишь ти заради мене. Той си мисли това, не казва нищо нему, мълчи си.

Ще дойда сега до свещеницитѣ, до проповѣдницитѣ, нали ги има навсѣкждѣ въ свѣта. Азъ не говоря специално за тукашнитѣ, принципално говоря, за тия и въ Индия, и въ Япония, и въ Германия, и въ Америка, навсѣкжде. Дойде нѣкой при свещеника, казва: Стоянъ еди-кой си се поминалъ. Свещеникътъ се зарадва, вземе си епатрахила, кадилницата, Евангелието, отиде, чете му молитви и все за Господа върши това. Казва: ама ще платите! мисли си послѣ: извършихъ волята Божия. На втория день дойдатъ при него, кажатъ му, че еди кждѣ си се родило дѣте. Отиде да кръщава той, но пакъ му плащатъ. На третия день го викатъ да венчава. Вѣнчава, но пакъ му плащатъ. Питамъ: дѣ е моралниятъ кодексъ, по който трѣбва да се служи на Бога? Дѣ е онова безкористие, съ което ние трѣбва да служимъ на Бога? Казватъ: християнска култура! Та християнската култура въ това отношение е такава, каквато е и у езичницитѣ. Дѣйствително ние не сме толкова груби, колкото езичницитѣ, но споредъ свѣтлината, която имаме, нашитѣ малки погрѣшки могатъ да иматъ по-лоши послѣдствия, отколкото на езичницитѣ. Тѣхнитѣ грѣшки сж по малки, отколкото на съврѣменнитѣ моралисти. Дойдатъ въ Америка видни проповѣдници, проповѣдватъ, но имъ се плаща. И азъ сега съжалѣвамъ, че нѣма да ми платятъ. Както и да е, но казвамъ, че на тия видни проповѣдници отъ Америка имъ плащатъ на една проповѣдь по 100